USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **I. H.**, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem, se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2017, č. j. OAM-164/LE-LE05-HA11-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 7. 2017, č. j. 32 Az 52/2017 – 17,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanovenému advokátovi Mgr. Umaru Switatovi **se nepřiznává.**

Odůvodnění:

[1] Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 7. 2017, č. j. 32 Az 52/2017 - 17, soud odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2017, č. j. OAM-164/LE-LE05-HA11-2016. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, se žalobci neuděluje. Důvodem odmítnutí žaloby bylo, že nebyla v soudem stanovené lhůtě žalobcem doplněna o zákonem vyžadované náležitosti [§ 71 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.")].

[2] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel") blanketní kasační stížnost. V ní toliko označil napadené rozhodnutí krajského soudu (navíc jej nesprávně terminologicky označil jako „*rozsudek*" namísto „*usnesení*"), uvedl, čeho se kasační stížností domáhá, a navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce.

[3] Usnesením ze dne 10. 8. 2017, č. j. 4 As 153/2017 – 19, Nejvyšší správní soud ustanovil zástupcem stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti advokáta Mgr. Umana Switata. Současně stěžovatele v souladu s § 106 odst. 3 vyzval, aby prostřednictvím svého zástupce ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení kasační stížnost doplnil o důvody, pro které usnesení krajského soudu napadá. Poučil jej, že kasační stížnost

odmítne, pokud nebudou její vady ve stanovené lhůtě odstraněny. Předmětné usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 24. 8. 2017. Stanovená lhůta tak v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula v pondělí dne 25. 9. 2017, aniž by stěžovatel kasační stížnost o chybějící náležitosti doplnil.

[4] Zástupce stěžovatele dne 14. 9. 2017 doručil nadepsanému soudu podání označené jako „*odůvodnění kasační stížnosti*“, neuvedl v něm však žádné námitky či relevantní důvody, které by směřovaly proti napadenému usnesení krajského soudu. Dle konstantní judikatury kasačního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 – 98, publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS) totiž v případě usnesení o odmítnutí žaloby lze podat kasační stížnost pouze z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s, tj. z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žaloby.

[5] Stěžovatel však v podání předestřel pouze vady předcházejícího správního řízení (týkající se zejména nedostatečného zjištění aktuální bezpečnostní situace v Pákistánu), v důsledku čehož podle něj žalovaný nesprávně posoudil jeho žádost o mezinárodní ochranu. Dále namítal nepřezkoumatelnost napadeného „*rozsudku*“ (stěžovatel v doplnění své kasační stížnosti opakovaně označuje rozhodnutí krajského soudu jako „rozsudek“, ačkoli se jednalo o usnesení – pozn. Nejvyššího správního soudu). Tuto vadu spatřuje v nedostatečně provedeném dokazování, kdy „*žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil přesně a úplně skutečný stav věci*“. Neozřejmuje však, z jakého důvodu se domnívá, že toto pochybení žalovaného způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného usnesení, tím spíš, že krajský soud žádné dokazování ani provádět nemohl, neboť ze soudního spisu vyplývá, že stěžovatel žalobu ve lhůtě nedoplnil. Shora uvedenými námitkami se však soud, jak vyplývá ze shora uvedené judikatury, zabývat nemůže.

[6] Stěžovatele byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a poučen soudem o následcích nerespektování takového požadavku, přesto však vytýkané vady ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že nedoplnil kasační stížnosti o relevantní důvody, z jakých napadá usnesení krajského soudu, nebyly splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[8] Soud ustanovenému zástupci odměnu za zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti nepřiznal. Je totiž očividné, že pochybil, pokud neuplatnil v doplnění kasační stížnosti žádnou relevantní stížní námitku, která by mířila na napadené usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby. Zástupce stěžovatele si patrně vůbec nebyl vědom, že napadené rozhodnutí je usnesením o odmítnutí žaloby, nikoli rozsudkem ve věci samé. Posláním každého advokáta je však pečlivě střežit a prosazovat oprávněné zájmy účastníka, jehož v řízení zastupuje, a dbát na to, aby nedocházelo ke zbytečným průtahům řízení. Této povinnosti ustanovený zástupce nedostál, což promítl Nejvyšší správní soud i do III. výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu